

ע"פ 54401/01/17 - ידעי תומר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 54401-01-17 ידעי תומר נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופט אמיר טובי
המערער ידעי תומר
נגד
המשיבה מדינת ישראל

פסק דין

בפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה שניתנה מפני כב' השופט מ' גינות ביום 18.1.17, ובגדרה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער לביטול פסק הדין שניתן נגדו בהעדר התייצבות.

כנגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות, לאחר שנמצא נוהג כאשר בדגימה של אוויר נשוף שנלקחה הימנו, נמצא כי ריכוז האלכוהול בליטר אחד של אוויר הינו 450 מק"ג, העולה על המידה המותרת.

המערער לא התייצב לדיון שנועד ליום 1.1.17 על אף שזומן כדיון. משכך, הורשע בהעדרו ונגזרו עליו 24 חודשי פסילה בפועל, 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.

ביום 18.1.17 הגיש ב"כ המערער בקשה לביטול פסק הדין שניתן נגדו בהיעדר, בה נטען כי הסיבה בשלה לא התייצב לדיון נעוצה ברישום שגוי שנעשה ביומנו. נטען כי עקב טעות הקלדה נרשם ביומן המשרד כי הדיון קבוע ליום 17.1.17 במקום המועד הנכון 1.1.17. בבקשתו ציין ב"כ המערער כי ביטול פסק הדין נדרש למניעת עיוות דין, שכן על פניו עולה כשל ראייתי משמעותי בראיות המשיבה נוכח העובדה כי לא בוצעה בדיקת כיוול במכשיר הינשוף עליו נסמכת התביעה, בתום המשמרת במהלכה נבדק המערער. לטענת המערער, מדובר בכשל ראייתי אקוטי שיש בו כדי להשפיע השפעה של ממש על תוצאות ההליך ולכן הותרת פסק הדין בנסיבות הענין, על כנו, יהיה בה משום עיוות דין.

בהחלטתו מיום 18.1.17 דחה בית משפט קמא את הבקשה בציינו כי טעות במשרדו של עורך דין אינה יכולה להוות עילה לביטול פסק דין. מכאן הערעור שבפניי.

בפתח הישיבה שנועדה לשמיעת הערעור הודיע ב"כ המשיבה כי לאחר היוועצות עם ראש לשכת התביעות לתעבורה בחדרה, תסכים המשיבה לביטול פסק הדין והחזרת הדין לבית משפט קמא, וזאת מבלי להביע עמדה לגופו של ענין. ציינתי בפני הצדדים כי דעתי אינה נוחה מעמדתה זו של המשיבה. לא זו בלבד שעמדה זו עלולה להוביל להכבדה ניכרת על בית משפט קמא המתבטאת בניהול דיונים כפולים, מקום שהנאשמים בחרו שלא להתייצב לדין, אלא שעמדה זו עלולה לפגוע גם במדיניות השוויונית הנדרשת מאת התביעה. אנמק טעמי להסתייגות שהעליתי בפני הצדדים.

המסגרת הנורמטיבית של הדיון מצויה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, המורה כי בית משפט רשאי לבטל את הכרעת דינו וגזר דינו של נאשם שנדון בהעדרו, על פי בקשתו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

אין חולק כי המערער זומן כדין לדין בפני בית משפט קמא. היעדרותו מהדין נעוצה ברישום שגוי שנעשה ביומנו של בא כוחו וטעות זו אינה יכולה לשמש טעם מוצדק להיעדרותו מהדין. כבר נפסק בשורה ארוכה של פסקי דין כי רישום שגוי ביומנו של עורך דין אינו יכול לשמש טעם לביטול פסק דין שניתן בהעדר התייצבות. בבר"ע 418/85 **רוקינשטיין נ' מדינת ישראל** פד"י לט(3), 279, נאמר כי:

"מערכת המשפט חייבת לשאוף לכך כי המשפטים יתנהלו כסדרם ובמועד שנקבע להם מעיקרא, וכי לא ייפתח או יתרחב הנוהג של דחיות מיותרות או של דיון כפול ללא צורך, שיש בהם כדי להעמיס על קופת הציבור בכלל ועל בתי המשפט בפרט עומס נוסף, שאין הם יכולים לעמוד בו ואשר גם אינו מוצדק לגוף הענין".

ראו עוד בנדון: ע"פ 5377/03 **ג'מאל נ' מדינת ישראל** (29.6.2003); רע"פ 5958/07 **רוטמן נ' מדינת ישראל** (5.9.2007).

ב"כ המערער סמך יהבו על עילת "עיוות הדין" וטען בפניי ארוכות לגבי עיוות הדין שייגרם למערער באם תיוותר הכרעת הדין על כנה. טענה זו מעוררת קושי שכן משמעה שכל אימת שבפי נאשם טענת הגנה ראויה, יקים הדבר עילה לביטול גזר הדין שניתן נגדו בהעדר התייצבות. יפים לענין זה דברי כב' השופט א' שיף בע"פ (חי') 2119/02 **כהן נ' מדינת ישראל** (14.4.2002) בציינו כי:

"... אין זה סביר להניח כי בכל מקרה שבו תיטען טענה כי למערער הגנה טובה לגופו של ענין, תינתן לו, תוך שימוש בטענה של 'עיוות הדין' הזכות לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע. פרשנות כזו משמעותה כי אף שהמחוקק ראה נאשם כזה כמודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום, מאפשר לו בית המשפט באמצעות דיון מקיף בראיות לחזור בו למעשה מהודאתו. פרשנות כזו היתה מסכלת את מטרת המחוקק שכן משמעותה היא שכל מי שאפשר שיש לו הגנה טובה, יכול שלא להופיע לשיבות בית המשפט ומאוחר יותר, לאחר הרשעתו, יוכל לגרום לביטולו של פסק הדין המרשיע. שונה המצב, במקרים בהם על פניו נראה כי לנאשם הגנה טובה. למשל כשכתב האישום אינו מגלה עבירה או כשמדו"ח השוטר עולה כי הנאשם לא עבר כל עבירה. במקרים כאלה אפשר שתתקבל טענת עיוות הדין שתביא לביטול ההרשעה ולקיומו של הדיון מחדש".

בענייננו, אפשר ועומדת למערער טענה טובה לגוף העניין, אך ספק אם הותרת הרשעתו על כנה, חרף אותה טענה, מגעת כדי עיוות דין. יחד עם זאת, איני נדרש להכריע בשאלה זו שכן נוכח עמדת המשיבה והסכמתה לביטול פסק הדין, ועל אף הדברים שצוינו לעיל, לא ראיתי מקום להחמיר עם המערער מעבר למה שהמשיבה מבקשת. לפיכך, מצאתי לנכון לקבל את הערעור, לבטל את פסק דינו של בית משפט קמא ולהורות על החזרת הדין בפניו.

המזכירות תמציא את פסק הדין לבית משפט השלום לתעבורה בחדרה לצורך קביעת התיק בפניו.

ניתן היום, י"ט שבט תשע"ז, 15 פברואר 2017, בהעדר הצדדים.